

Sermo

XIII

c. Iua. Ultima mors q̄ occidit aia d̄r̄ infernal. Nā p̄dicit. Mors depascet eos s̄. in iferno poscos. O ḡ magne de⁹ q̄ntū ve⁹ ve erit in eterna morte oib⁹ reprobis q̄s tu bone de⁹ nunc reuo

ḡ Lirca terciū de⁹ (cas sed redire nolit. probabilitate exēpli p̄ se ania nata sube sue sic imortal sed p̄ p̄tēm sp̄ualr̄ moriat. Notandum est q̄ multiplicib⁹ exēplis istud p̄t̄ p̄bari fin oēs leges. Prio qdē exēplis leḡ phice. Nā p̄ dispuates p̄bauerūt̄ r̄ dixerūt̄ aiam r̄onalē esse imortalē. Un̄ Breſto. ij. de aia. dt. Segaf hoc ab hoc tanq̄ corruptibile ob icorruptibili. Et idēli. de secretū secretū ad Aleſadrū dīc. O Aleſader no li appere id qdē est corruptibile r̄ trāitorū. sed pete diuitias icorruptibiles; regnū etiū r̄c. Un̄ mlti pbi legunf q̄ seiplos morti dederūt̄ desiderio alien⁹ vite. vt patet p̄ Aug. xxij. de ciui. dei. de Theobro platonis discipulo; q̄ legēs libri p̄la tonis d̄ imortalitate aie quē appellauit phredo n̄c de muro p̄cipitē dedit vt ond̄eret desideriū b̄re alten⁹ vite. Sic r̄ Marc⁹ eatho. Ite Dyogetes vt recitat Tuli⁹ in de tusculanis q̄stib⁹bus Ite Zenon p̄bus. Ite Empedocles. r̄ multi alij arbitriates aias esse imortales; sibi morte incule rūt̄. sed i h̄ male fecerūt̄ q̄ se occiderūt̄. tñ vicare sic imortal p̄bare voluerūt̄. Deniq̄z q̄ etiā male viuētes hoīes in p̄senti; male se h̄ebūt̄ i fuso p̄bi etiā dictauerūt̄. nā Mercuri⁹ p̄bus ait. Bie post dissolutionē corporis cogens credere penis q̄ i bac via noluerūt̄ credere v̄bis. Hec ille. Ite Plato in phrone dīc sic. Perfect⁹ r̄ purgat⁹ h̄inc trāsi ens cū deo bicabit. Et in Thimeo idē ait. Unia ē smortal r̄ fm q̄ vicerit passiōes v̄l v̄cta fuerit p̄ miab̄l vel puniēt p̄ h̄ac vitā. Hec ille. Hec sufficiat. Scđo exēplis leḡ canonice; ex q̄ sufficiat ill̄ qd̄ Amb. ait. xxij. q. i. c. Nuptie inq̄t terram ipsiēt; castitas padisuz. ḡ aie viuet i celo. Tercio exēplis leḡ ciuilice. Nā vt b̄r̄ scđt̄ L. de iutis lib̄ stipulatōib⁹. l. et eo. Dia inq̄t q̄ h̄ bonos mo res vel in pacto v̄l in stipulatiōe deducunt nul l̄ momēti sunt. pp̄d. s. anie imortalitatē. Noue antigl̄ dei clementiā q̄ntū est possibile nr̄e imortalitatē donāte nata r̄c. Hec sufficiat. Quarto exēplis leḡ theologic; in q̄ omnis scđt̄ r̄ oīm doctoꝝ catholicoꝝ s̄na ac fides vera vniuersaliter p̄t̄ in simbolo di. Qui bona egerūt ibūt in vita etiā. q̄ v̄ mala in ignē etiū. ḡ aia est p̄ perua.

D Ad id aut̄ faciūt p̄mo exēpla martr̄ q̄ nullo mō cū caneo feruore martyriū sustinuerūt nisi meliore vite in futuro expectassent p̄petuā ve de Maxim⁹ in ser. Scđo exēpla resu scitatoraz in vecl̄ q̄ i no. testa. q̄ scđt̄ s̄ p̄pm. Si em aie talii fuissent cū corpe mortuo annibilate; seq̄ref q̄ poſea cū refuscitati sunt siē Laazar⁹ r̄ alij nō eadē aia refuscitata fuisset. sed alia aia de nouo fuisset in singul' creata. qdē est absurdū r̄ falsissimū. ḡ r̄c. Tercio exēpla vissionū. Nā legit q̄ aie Petri r̄ Pauli aploꝝ post morte vi

sesunt r̄ appuerūt indute veste p̄clara r̄ coronis fulgetib⁹. Bia aut̄ Pauli apparuit neroni vt p̄ bare se viuere post mortē s̄ic p̄miserae eidē h̄ p̄ batuz. vt patet in legēda illoꝝ. Mlcōz. etiā aie scđt̄ p̄ legunf q̄ post mortē vise s̄it̄ deduci i celū. vt patet de ania scđt̄ Martini epi. Pauli p̄mis beremite. Ludouici epi. Frācisci r̄ aliorū. Deniq̄z r̄ mltorū p̄ uoz. aie vise s̄it̄ q̄ post mortē ducet̄ s̄ ad inferna. de q̄b⁹ patet in b̄istorijs. Nec suffici mus enarrare q̄t̄ r̄ q̄nta de b̄mōi babeant̄ exempla. Sup oia aut̄ exēplū clarissimū bēm⁹ d̄ xp̄o ieu dño q̄ tertia die resurrexit a mortuis r̄ aicēt̄ dīc in celū s̄l̄ cū oib⁹ scđt̄ aiab̄ comitantib⁹; relictis aiab̄ rep̄obis in iferno p̄petuo cruciādis. O ḡ p̄cōz miserrime noli decipi et errare; noli te eternaliē p̄dere. sed age p̄niam; ama dei v̄ bene sitib⁹ in p̄petuū. Rogem⁹ ḡ dñm r̄c.

Sequit̄ Dñica sēta p̄p̄t̄. Sermo p̄m⁹ scđ d̄ misericordiē dei r̄ secutōe. p̄petate r̄ manifestatōe.

Mūt̄ turbā mul

c̄ta eset cū ieu nec haberēt qd̄ māducant̄; cōuocat̄ discipul̄ ait illis. Misereor sup turbā Mar. viij. r̄i euāg. hodiemo.

I Christ⁹ dñs ver⁹ de⁹ r̄ ver⁹ b̄o de genere Dauid p̄ Mariā h̄gine descendēs v̄t̄q̄ fm virāq̄ naturā misericordia plen⁹ erat. Nā erq̄ erat de⁹ r̄ dco p̄riū est misereri. q̄ p̄riū sibi h̄ erat vt miserere. scđt̄ p̄riū est boī ridere. igni calefacere r̄c. Ite exēpl̄ erat h̄o ex p̄genie dauid. q̄ scđt̄ David i scđt̄ura d̄ misericordia r̄mēdat̄ magnificē. i. Mach. ii. David i sua misericordia r̄secut̄ est sedē regni in secla. et sic etiā naturalitē i b̄uanitatē inditā babebat misericordiā r̄ clementiā. q̄r ei⁹ m̄ virgo gl̄iosa Maria ex p̄genie David descēdēs erat sup oēs mitis r̄ clementissima; p̄ietate plena. vt canit ecclia. S̄ ḡm p̄bs. ii. phicoꝝ dt. Natura est vis insita reb̄ filia ex silib⁹ p̄duces. q̄r ex p̄iſſimo deo p̄rē p̄iſſi mus de⁹ fili⁹ ab ecclō genit⁹ fm diuina naturā atq̄ idē fm b̄uanitatē ex p̄iſſima m̄rē h̄gine oriens; erat sumē misericors. p̄petea merito ait. Misereor sup turbaz. s̄. hoīm. vt patet i euāgelio cui⁹

In illo tpe Cum turbā mlt̄a eset (tert⁹ est. cū Ieu nec haberēt qd̄ māducant̄; cōuocat̄ discipulis ait illis. Misereor sup turbā. q̄r ecce iā triduo sustinēt me nec b̄nt qd̄ māducēt. r̄ si dimi sero eos ieiunios in domū suā deficiēt i via; qdā em ex eis de lōge venerūt. Erñderūt ei discipulis. Un̄ istos poterit q̄s h̄ saturare panib⁹ i solitudine. Et interrogauit eos Quot pānes habet. Qui dixerūt; lep̄t̄. Et p̄cepit turbe discubere sup frā. Et accipies lep̄t̄ pānes; gr̄as agens fregit r̄ das bat discipulis suis vt apponērēt. et apposuerūt turbe. Et habebat p̄sticulos paucos r̄ ipsos be nedixit r̄ iussit apponi. Et māducauerūt r̄ satu rati sunt. Et sustulerūt qd̄ superat de fragmentis septē portas. Erāt aut̄ q̄ māducauerat q̄s q̄tuſ

Dominica. VI. post penthe.

or milia boim. Et dimisit eos. Mar. viij. Erq; in h euâgolio xps dñs tâ vbo qâfaco oñdit sua misericordiam erga turbas boim i reficiendo p septez panes qâtuor milia. Idecirco iurta h de misericordia dei tria mysteria declarabitur in h sermone.

Primum d̄ meritorie psecutiois.

Scđm dicis diuine appropriationis.

Tercium d̄ manifeste demonstrationis.

R. Lirca p̄mū de meritoria psecutiois Inqren dū est qâlē possit hō mereri ut dei misericordiam psecuā. Ad qd notādū ut etiā euâgolio satisfacimus. sicut mystice elicere possum⁹ ex ipso euâgolio edocemur qles boies merent̄ cōseq misericordiaz a deo & xpo ieu. Nā euâgeliū dicit sic. In illo tpe sc̄ etat̄ tpi anno. xxxij. sub die. xij. kal. Julij. fuit Guillerini. h est qnta die an festū nativitat̄. Jo bânis baptiste. sequit̄. Lū turba mlt̄a esset cum Iesu z̄. Notādū ḡ p̄cipue insinuant̄ sex turbae boim q̄ sc̄ misericordiam psecuā a xpo pmerent̄.

Prima turba: salutē desideratiū. Un̄ Mat. xv. scribit̄. q̄ iste turbe mlt̄a q̄ venerat̄ ad ieuū adduxerat̄ secuz; ml̄tos claudos; cecos; mutos; debilesq; & piecerunt̄ eos ad pedes Iesu desiderantes. s. salutē corporalē & etiā spūalē illoꝝ. Et xps miseri⁹ illorū curauit̄ eos. et sic turba laudabat deū. Misericordia cū Iesu p̄ triduū p̄e desiderio vbi dei. ut patet ex h etiā euâgolio q̄ docemur de siderare misericordiam a deo si volum⁹ & seq. Proinde Chryſ. sup Math. q̄rit̄ q̄re de⁹ alijs punis̄ in iusticia & nō facit̄ eis misericordiam. Et r̄ndet̄ q̄a cōpellit̄. Un̄ dt. De⁹ inuit̄ & cum magno dolore cōpellit̄ p̄tōres dñnare. Nō ei sic dolet̄ q̄ ab eis offendit̄ sed q̄ cogit̄ aliquē pdere q̄ om̄es cupit̄ saluare z̄. Deinde q̄rit̄ di. Lū in p̄ate sua deus habeat pdere & saluare; q̄s eū inuit̄ & pellit̄. Respōdet̄ tu hō qui nō desideras misericordia dei. Nā sicur q̄ desideratī misericordia denegat cruſ̄ delis est. sic q̄ nō desideratī misericordiam p̄st̄ in iustiſtus est. Deinde q̄rit̄. Quis est hō q̄ nō desiderat̄ misericordia dei. R̄ndet̄ tu q̄ p̄manes in p̄cis. Desiderare em̄ misericordiam dei est q̄uerit̄ ad deū. Ille em̄ desiderat̄ misericordiam dei q̄ timerit̄ irā dei. q̄ aut̄ nō timerit̄ nō desiderat̄ sed p̄tēnit̄. Hec ille. Secunda turba; vbi dei audienciu. Nā hec turba cui xps misere⁹ est p̄ triduū nō recessit̄ a xpo p̄dizante. sed audierūt̄ vbi dei donec oēs cibos q̄s secū tulerat̄ iā p̄spissente ut de Chryſ. et sic misericordia tpi. pmeruerūt̄. In q̄ t nos docemur q̄ si volum⁹ misericordiam psecuā a xpo vba dei libēter audiam⁹. Un̄ Prouer. xviiij. Qui declinat auſ̄ resūne audiat legē oratio ei⁹ erit etecrabil. h ē; nō meret̄ misericordiaz. Et p̄plū habem⁹ de Schab q̄ cū esset maxim⁹ p̄tōr & de⁹ cōminat̄ fuisset subi p̄ Helyā q̄ ipm̄ cuz sua tota posteritate deleret̄; audit̄ vbo dei ab Helyā; se būliauit̄ & misericordia meruit̄. Idē patet de Niniuit̄. Tertia turba penitentiū. qd nota⁹ in euâgolio cū dr. Niſ̄ sercor̄ luḡ turbaz q̄ ecce iā triduo sustinente me.

Per hoc q̄ppet̄ triduū significant̄ tres ptes p̄ne sc̄ cōtrito. cōfessio. & sacrificio. Un̄ Hiero. xij dist. Dyaconi sunt. i fine dt. q̄ si n̄ querimus inq̄ sed in p̄ctis pduram⁹ assidue peccantū n̄ miſeret̄ de⁹. Hec ille. Et sic pat̄z. L. Quaratur ba; patient̄ aduersa sustinentiū. Ideo de in euâgolio sustinet̄ me. s. patient̄. Un̄ Abacuc. iiij. Lū irat̄ fuer̄ dñs. s. castigando me p̄ p̄ctis misericordaber̄. Berñ. O bone Iesu cu sentio te traſtū. sp̄ero te xp̄ciū. Hec ille. Un̄ sc̄tus Martin⁹ ēps dū fuiss̄ p̄ latrones spoliat̄ & ligat̄; ac vn̄ latronū securū i caput ei⁹ vibrasset; alf̄ icū ferens̄ derrā sustinuit̄. Et tādē in frogat̄ an timu isser̄. R̄ndit̄ nunq̄ se ita secur̄ fuisse. q̄ sc̄t̄ miſericordia dei marie i tēptatiōb affuturā. Hec in legēda. O ḡ hō qn̄ te vides a deo castigari inſtitute aut̄ alia aduersitate; patient̄ fer̄ et sp̄era misericordiaz. Quia turba ē oga misericordiæ cōtritū. Nā Mat. v. b̄ti misericordes qm̄ ipi misericordiam psecuā. Et p̄plū de Magdalena Zacheo & Matheo z̄. Et h in euâgolio pater. q̄ iste turbe magna misericordia op̄ faciebat̄ ifirmis dū illos portabat̄ ad tpm̄ p̄ sanitate & tā diu oīm sanitate p̄ce tabat̄. Sexta turba sc̄t̄ & suffragio eroianū. Nā mlt̄ q̄ sc̄t̄ & patrocinia p̄cipue q̄ bām & ḡnē legunt̄ etiā i extremis obtinuisse misericordiam a deo. Et m̄ ait̄ i vēti testa. de Moysē q̄ orādo p̄ pplo isrl̄ cū de⁹ vellet pp̄lm̄ delere; misericordiaz ob̄tinuit̄ Ero. xxij. Itēz Ben. viij. ditit̄ de⁹ Abra q̄ ciuitatib; sodomorū vellet misericordia dei deciūisti inuenirent̄ in ea. p̄e illos decē in istoſ. Et hō xps in euâgolio isto deſiguit̄ duz nō nisi p̄ sc̄t̄ suos discipulos voluit̄ isti turbis pāes & p̄fices oppōnere & sic mediante misterio illoꝝ boies refire. Ergo hō disce hec p̄dicta ut nouer̄ bis modis misericordia dei psecuā. s. salutē desiderādo. vba d̄i auſ̄dēo. penitēdo. iſtūnēdo. & sic de alijs. O q̄ miſericordia est de⁹ q̄ nob̄ vult̄ p̄cere. p̄f̄ suos sc̄t̄s.

M. Lirca scđm d̄ appropiatōe diuina. Erq; Grego. i collecta d̄ ē & ecclia canit̄. De⁹ cui p̄m̄ est misericordia sp̄ & p̄cere z̄. p̄inde occurrit̄ questio. Quare deo sup oīa attributa maḡ appropiat̄ misericordia. cū em̄ ut ait Aug⁹. detr. oīa diuina attributa sunt eq̄lia. s. qz de⁹ eq̄ est sapiēs. bon⁹. ius⁹ potēs z̄. sic & misericors. Miz̄ ḡ est cur sibi p̄ alijs hm̄oi attributis appropiat̄ misericordia. Sz ad hec r̄ndet̄ q̄ potissime hō est triplici rōne. p̄t̄ colis.

Prima ratio cōplacētie

(ligit a doc.

Secunda p̄fulgentie.

Tertia voluntarie sufficiencie.

Prima rō. p̄e quā misericordia d̄i. p̄m̄ est rōcō placētie. q̄ deo pl̄o cōplac̄ ut agat̄ fm̄ mīam q̄ fm̄ merā iusticia. Un̄ Ezech. xvij. Nunq̄ volūt̄ mee ē mors ipm̄ de dñs. & n̄ maḡ ut p̄uerat̄ a vīs suis & viuat̄. Ideo q̄z & Hiero. de p̄. dt. s. Quia inq̄ diuīt̄ naſa clemēs ē & p̄ia magis̄ ad idulēt̄. pna q̄ ad vidicā. tō nō vult̄ mori tē p̄tōris sed ut maḡ p̄uerat̄ & viuat̄. Ecclie.

Berino

XIII

Bidicē est Isa. xxvij. dicens. Irascer dñs ut faciat op⁹ suū. iuste puniendo peccatores. seq̄t. Alieniū est op⁹ ei⁹ ut operet op⁹ suū. i. op⁹ iusticie. pegrinū est op⁹ ei⁹ ab eo. Lyra sup hec dic̄. q̄ hec iō dicunt q̄ punire nō est. p̄priū deo nec ex sua p̄dicitōe: s̄z ei⁹ p̄riū ē misereri et pcere. punire autem quenam s̄u big accidē. s̄. p̄t̄ boim maliciā. hec Lyra. Ex̄i pli. Spis p̄riū officiū ē mellificare. s̄z p̄pungit dū molestā h̄ est sibi alienū v̄l p̄ accēs. Itē lux solis hab̄z er se. p̄riū illumiare. s̄z q̄ ledit egros oculos h̄ ē sibi alienū z p̄ accēs. p̄t̄ octoꝝ egitudinē. N. Sc̄da rō est q̄r i oī ope dei lic̄ cōcurrat iusticia sil̄ cū misericōia. q̄r n̄ibl agit n̄ili iustē misericōia s̄p̄ plūcer. Jutta illō ps. Suaus dñs vniuersit̄ t̄ misericōies ei⁹ sup̄ oīa oīa eius. Hoc condit̄ p̄io in mūdo isto vbi sole suū fac̄ oris sup̄ bonos t̄ malos t̄ pluit vtrisq; Mac. v. t̄ m̄ p̄cōr nō est dign⁹ pane q̄ vescit. ut dīc̄ Aūgu. Iēlic̄ aliq̄n castigat. p̄t̄ p̄cā: t̄n ut testatur ps. n̄iqd obliuiscet misereri de⁹ aur̄ p̄t̄nebit in tra sua misericordias suas. q. d. nō. Sc̄do oñdīt̄ i celo vbi remunerat sup̄ p̄dignū. Tercio i inferno vbi punit circa p̄dignū cu p̄ petis demereret mali m̄ltō maiora supplicia t̄ annibilatōez to calē. vñ Tren. iij. Misericōie dñi qm̄ nō sum⁹ s̄lū p̄t̄ re. p̄p̄ca misericōia digne approphāt̄ deo. Ter cia rō est volūtarie sufficiēt̄: quā p̄oīt̄ Aureo. i p̄pen. li. j. c. vi. dicens. q̄ exq̄ nihil r̄c̄qr̄ ad cōplē dū op⁹ misericōie nisi volūtas dei q̄ cui⁹ vult de⁹ miserere. Ro. ix. t̄ h̄ facit de⁹ ex seipso null' meritis pcedētib̄ q̄t̄ ad donū p̄me ḡre p̄ferendū. sed q̄ad sp̄lēdū op⁹ iusticie punier̄ r̄c̄qr̄ aliquid ex p̄t̄bois. t̄ extirgeria culpe t̄ demeritoꝝ pene: ibo iusticia nō pot sic approphāti diuīc̄ bonitati s̄ic misericōia. Et c̄plū ad hec p̄oīf̄m̄ s̄nīaz Tho. sup̄ iij. di. xlvi. q. q. ar. q. vbi de⁹ si aliq̄s sibi p̄priū alicui ethibeat q̄d nō debet illi h̄ nō fit h̄ ordinē iusticie. si c̄ rex alicui sua bona cōsc̄at libalit̄ h̄ nō est h̄ iusticie s̄z pot̄ c̄ clemētīc̄ t̄ libalit̄ c̄ re ge donāte militi calia bona sua t̄ possessiones. s̄z s̄r̄t̄ auferat ab aliq̄ id q̄d ei debet q̄ iuste il̄ius ē h̄ h̄ iusticie ordinē ē. Deniq̄ si rex alicui h̄ serat penā quā ille nō mereb̄ h̄ iusticie ē. Si c̄ legimus de Achab rege q̄ abstulit vineā Naboth t̄ insup̄ occidit illū. sic ē in p̄posito. q. s. si deus ali q̄ē sine demerito culpa illi⁹ puniret v̄l dānar̄ repugnaret iusticie. iō ordiata potētia de⁹ h̄mōi nō p̄t̄ facere. s̄z q̄ alicui det ḡrāt̄ ex libalitate ele mēt̄ e misericōie sue h̄ nō ē h̄ iusticie. O. Bidid theologi doc. inf̄ q̄s Rich. sup̄. iij. di. xlvi. q. q. pulcro casus tractat. Primi casus ē. Si de⁹ velle b̄m̄ Pet̄p̄ aut̄ Paulū aut̄ quēcūq; b̄m̄ in celo exētē dānare: poss̄z ne h̄ ordiata potētia. nā de absoluota potētia nō ē dubiū q̄n posset s̄z nō vult. R̄sider ibi Rich. t̄ 2cor. san. Tho. q̄ or diata potētia de⁹ h̄ nō poss̄z facere. q̄z h̄ nō p̄c̄decere suā bonitatē. Nā illud q̄d rōnales crea ture s̄z angeli boni t̄ beati meruerūt; h̄ est eter-

nam beatitudinē nullo mō p̄t̄ salua iusticia de us auferre ab eis. nec potētia ordiata p̄t̄ h̄ de⁹ velle. O ḡ q̄ntū habem⁹ gaudere de tali bonita te dei q̄ n̄ p̄t̄ malū velle bonis. Sc̄ds casus est de eisdē. Nunq̄d de⁹ poss̄z reducere ad hāc vi tā mortale b̄cos in q̄ possent illi peccare t̄ dāna tionē vīz̄ demereri p̄petuā. R̄ndz ibidē Rich. q̄ t̄ si h̄ poss̄z s̄. potētia ordiata ut illos reduce re bu. t̄n n̄ poss̄z ordiata potētia salua iusticia clarā dei vīsionē a b̄tūs auferre. Et sic illa salua manēt̄ sc̄z dei vīsionē si reduceret de⁹ aliquē bea tū ad vita istā: nullo mō tal' b̄tūs poss̄z peccare. q̄ ut Bef. dīc̄ in eplā ad fr̄s de mōte dei. Tāta est felicitē diuīc̄ vīsionē q̄ ip̄ossible ē videri sū mū bonū t̄ nō amari. Nec ille. Un̄ p̄t̄ q̄ b̄tūn v̄l saluatū de⁹ salua iusticia de potētia ordiata nō p̄t̄ dānare. sec̄ ē de potētia absoluta s̄z nun q̄ vult illa vīt̄. h̄ iusticie em̄ facere nō p̄t̄ nec vel le. Tercio casus. Quid dānar̄. Et dīc̄ Rich. ibidē q̄ de⁹ dānatū puta iudā v̄l cap̄hā posset saluare s̄. ordiata potētia si vellet q̄z h̄ poss̄z cō decere suā bonitatē, nā poss̄z talis facere s̄ic t̄ fecit Trajāo p̄ orōez sc̄i Gregorij. t̄ sic reducedē ad vita istā optē poss̄z dare adiutoriū q̄ ille posset velle p̄t̄tere. Et sic de⁹ remittēdo p̄cā p̄p̄ q̄ ob ligat̄ ad penā c̄fā saluare illū poss̄z. Sz h̄ nun q̄ fiet. hec ex Rich. O ḡ q̄ mira dei bōitas. O tu p̄t̄or noli p̄t̄nere sed age pniam ut salueris P. Circa terciū de māifesta demōstracōe ma gnitudis misericōie dei. Notandū q̄ imēsa bēgn̄t̄s t̄ misericōia dī māifesta mōstrata ē ē effectib̄. s̄. p̄cipue decē. P̄io i redēptōis p̄terate. vñ Las siod. sup̄ ps. dīc̄. Quis enarrare sufficiā t̄ q̄nta sit dei misericōia ut filiū d̄ celo dederit t̄ terrō corpe iduerit t̄ p̄n̄a redēptōe exposuerit. hec ille. Itēz Anf. li. Lut̄ de⁹ hō. dīc̄. Quid misericordi⁹ itelli gi valeat q̄ p̄t̄or c̄fā tormēt̄ deputato t̄ n̄ habēti vñ se redimat de⁹ p̄i dīc̄. Accipe vñiges nitū meū t̄ da euz. p̄ te. Et iōp̄ fili⁹ dei dīc̄. tolle me t̄ redime te. Nec ille. Sc̄do i expectatōis lō ganimite. q̄ nēpe vīcīs offendit q̄t̄die deus a nob. t̄ cū de⁹ expectat patiēter v̄sq; ad mortē ut querramur. Ezech. xvij. Nolo morē p̄t̄oris s̄z v̄ maḡ p̄uertaf t̄ vivat. Bef. q̄z libalis q̄z ḡ tuita ē sup̄ me misericōia tua dñs. ego peccabāt̄ tu dissimulabas. ego nō p̄t̄nebam a scelerib̄ t̄ tu ab vltōe abstinebas. plōgabā ego m̄ltō t̄ge iniq̄tē tē mēt̄ t̄ tu dñs plōgasti p̄teratētuā. Tercio i subētōis multiplicitate: qm̄ p̄t̄oris q̄ sūt̄ dei inimici subuenit q̄t̄die multiplicēt̄ s̄kuādo i vi ta. a p̄cul̄ sepe cauēdo. vīctū t̄ vestitū; dīe t̄ lucē ac pluuias dādo r̄c̄. Bef. O clemētissima circa filios adā diuīc̄ recordatio p̄terat̄ q̄ sua bñficia largiri nō desinit. nō solū vbi nullū iūcēt̄ meritiū s̄z plerūq; vbi totū vider̄ ūruū. Quarro i pulsatōis bēgn̄t̄ate. qm̄ nō solū expectat subueniēdo s̄z p̄tinue pulsat p̄e reuocādo a p̄t̄is. Apoca. iij. Ego sto ad ostiū t̄ pulso. Quāta nēpe misericōia dī

Dominica. VI. post penthe.

et caritas xp̄i continet pulsant̄ et reuocat̄ ne peccamus: adeo q̄ etiā dū miser p̄t̄or n̄ apit xp̄o cor suū vt ip̄m p̄ grāz suscipit: nibil om̄ n̄ recedit nec cessat pulsare. Quicq; in iudiciis copiosi rati. Nā nō solū pulsat sed mlt̄ modis inducit ut queramur et n̄ peam. nūc p̄ inspirat̄ oēz. nūc p̄ sc̄pturas et p̄dicationē v̄l̄. primi exhortationē. nūc p̄ timore morti. nūc p̄ cōminatioēz gehennae. nūc p̄ p̄missionē vite etiē. nūc p̄ aduersa mudi. Un̄ Grego. dī. Mala q̄ nos b̄ p̄misit ad deū ire cōpellūt. Nec oia facit et misericordia. Serto in re missionis celeritate. q̄ statim ut p̄t̄or querit a p̄t̄is veracit̄: dē sibi cōdonat p̄t̄a. Ezech. xvij. Quacūq; hora ingemuerit hō n̄ re. o. ini. O mira pietas. nō dicit: q̄ anno v̄l̄ die sed q̄cūq; hora īmo ī mom̄to. Septio in amoris caritate. q̄r nō min̄ amar dē hoiez q̄ a mlt̄ et magnis pec̄cat̄ quersus fuerit q̄s aliquē iustū. H̄ intelligēdo q̄ ad p̄misit essentiale fm̄ Bonauē. Sz q̄ p̄mul ta p̄t̄a pl̄ diligēt deū penitēdo: h̄c dē pl̄ diligēt q̄s iustū min̄ diligēt deū. sic pat̄ d̄ magdalena q̄ p̄fer̄ mlt̄ v̄gib. s̄l̄r de paulo. viii Auḡ. i q̄dā sermōe dī. Nō q̄ peccauit sed q̄i p̄t̄is pleue rauerit odibil est deo. Ber. Quid dicā o ieu bo ne de tua misericordia q̄ nō min̄ p̄t̄or quersus diligēs q̄ inoceēt Hecille. Octauo in susceptōis assiduitate. q̄r q̄t̄ies q̄s p̄t̄or querit. coties dē illū suscipit ī grāz. viii Math. xvij. xps ditit. Nō dico septies sed sepragies septies. ybi nūer̄ decimā ponit p̄ indecimato. i. coties q̄t̄ies con uertit: etiā pl̄ q̄ millesies. Nonō in punicōis minoritatē. q̄ etiā dānatos punit dē citra cōdi gnū ut pat̄ s̄. Decio ī remuneratiois sublimitate. q̄r v̄l̄a 2dignū remunerat. ut s̄. taceū est. O ḡ iessab̄l̄ dei misericordia. Et cpl̄ p̄ finali ponam q̄d legit̄ ī cronicā Martini. na ac alijs: diuulgat̄ q̄z cōstat Rome. s. q̄ Silvester papa secūdus noie Hilb̄ natōe gallic⁹ cū face fuisst̄ monach⁹: cādē dimisso monasterio homagiū fe cit diabolo ut sibi ad vorū oia succederet. q̄d dia bolus p̄misit ip̄le. Iste obsequijs diaboli infi stes freqnē sup̄ desiderijs suis cuž eo loqbaſ. viii in scia mūdana p̄fecit et famosus extitit adeo ut ī epatū Remen. postea Rauenū. postremo fa vore ip̄atoris p̄curāte diabolo ī papatū ē p̄fēct⁹: in q̄ reguit anis q̄tuor. Et q̄siuit a diabolo q̄s dū viueret ī papatu. Rñdit ille. q̄ q̄dū vellet celebzare ī bierlm̄. q̄ gauisus ē sperās se nūq; itūrū ī bierlm̄ v̄l̄ra mare. s. diabol⁹ deceptor seū cū suoꝝ q̄ndā capellā v̄b̄ rome vocatā bierlm̄ denotare intēdebat. itaq; cū ip̄e papa ī q̄drage sima ī capella dicta bierlm̄ celebraret et strepitū demonū audij̄set: p̄sensit morte sibi adesse et ige mult̄ sceleratissim⁹. tñ de misericordia dei sperās re uelauit corā oib̄ p̄t̄m suū. et p̄pnā iussit membra oia sua q̄b̄ obsequiū diabolo p̄stiterat p̄sc̄di et p̄ morte auib̄ dari ad deuorādū. et deinde tricū corp⁹ mortuū s̄p̄ bigam ponit et vbiq; q̄

ā alia p̄duceret et sisteret ibi sepeliret. q̄d er facit est. Sepulq; q̄z est ī Latriano episcopio. Et in si gnū misericordie 2secute sepulcrū ipsi⁹ rā et rumula tu ossiū q̄z ex sudore olei et v̄t̄ dr ab aliquo et siḡ q̄d dederat d̄ corde si illō demones n̄ exasperat v̄l̄ aues n̄ deuoraret p̄slagū bonū misericordie dede rūt̄ pape mortuo. O ḡ p̄t̄or lauda tu deū. p̄ tan ta misericordia et esto ī spe secur⁹ agendo p̄iam. Rogem⁹ ḡ dñm Jelum ut z̄.

Dñica eadē Ser. ii. sc̄z de misericordie dī. p̄mptridine. s̄z p̄uersoꝝ hoiz idignitate et d̄ magnitudine

Isereor super

m turbō q̄ ecce iam triduo sustinet me Mar. viij. et ī euāge. hodierno. Uerba sunt salvatoris xp̄i ī q̄b̄ oñdit suā magnis misericordiā erga gen⁹ b̄ianū. Ubi aduentum? carissimi q̄ postq; hō peccauerat ī deū et iram dai incurrerat: oia p̄seq̄ ceperat hoiez mltipli miseria affligēdo ī b̄ mō. sc̄z estu. frigore. labore. fame. siti. et h̄mōi mule. Plima aut̄ erat p̄cipua q̄ nullo mō cōpartieban̄ hoiz p̄t̄or. Prio mors q̄ oēs sine p̄sonaz acceptōe deuorās ad ifernū du cebat. Sc̄do celuz. q̄ nullū suscipiebat sed oib̄ clausū erat. Tercio angeli. q̄r aias boim in celū deportare recusabāt. Quarto dñmōes q̄ etiā mō nō cōpatiunt̄ sed om̄es deuorare volūt p̄ p̄t̄m. Quinto ipse dē bñndic̄ q̄ recōciliari hoiz distre bat. Sed postq; dē ex misericordia hoiz ī descendit et incarnat̄ est: oia sūt mitigata. sc̄z mors q̄ nullū nisi malū rapit ad ifernū. sed ut ī iust̄ p̄. dī. p̄ciosa ī p̄spectu dñi mors sc̄toꝝ ei⁹. Itē celū manet aptū. angeli q̄z deducunt bonos ī celū. et dñs bol̄ liceit n̄ copati velit: tñ nō p̄t̄ vincere nisi volēt̄ sibi p̄sentire ī p̄t̄o. ut dīc Iis. et Greg. Pro inde īā ī nouo testamēto xps dñs voluit ostendere suā misericordiā dī. Misericordia sup̄ h̄bā. s. hoim z̄. et patet ī euāgelio. Et d̄ b̄ p̄uidēt̄ p̄s. psal. xxiij dicit. Misericordia dñi plena ē terra. q̄d p̄t̄ po ni. p̄ alio themate. Itaq; d̄ misericordia dei tria my stera declarabimus ī hoc sermone.

Primū d̄ p̄j̄sime p̄mptridinūs.

Secundū d̄ querere īneptidinūs.

Terciū d̄ īmense magnitudinūs.

R. Circa p̄muz de p̄mptridinūs. misericordie dī: q̄m ut Auḡ. ait. cā. p̄mptride dē misericordia hoiz q̄r dī est p̄t̄or accipe a deo veniā q̄i ip̄i deo tradet̄ re q̄ festinat reū absoluere a tormentō 2sc̄e sue si ne oī mora dūmō ille penituerit. Sz q̄rit̄ hic. Un̄ h̄c q̄ bñndic̄ dē ad misericordiā hoib̄ ēlūme p̄mptrissim⁹. Et rñdēdo ad h̄c p̄līme tradit̄ rōnes ex q̄b̄ dē bon⁹ iclinaſ ad misericordiā p̄mptridinūs. Prima rō d̄ amoris stat̄. q̄r dē bon⁹ est q̄ q̄ntū ē et se oēs amat et nullū odit. Sap. xij. Diliḡ oia et nibil odisti coꝝ. q̄ fecisti dñc. Et. Jo hā. iij. Dē caritas ē et q̄ ma. i cari. i do ma. z̄. p̄ p̄terea dē n̄ p̄t̄ facere ut n̄ misericordia penitentia. viii

Aug. li. lxxij. q̄stionū dī. q̄ de⁹ oia pōt sed n̄ pōt
n̄ m̄beri geminab⁹ p̄cōr⁹ q̄ ad se querunt. Qua-
re b. q̄ bonitati sue n̄ p̄deceret b. vt sequit⁹ hac se-
cūda rōne. Scđa rō dī benigne bonitac⁹. q̄ de⁹
us est tā benigne. i. bñ ignite bonitac⁹ q̄ oib⁹ se q̄
rēb⁹ se cōicat ⁊ nulli le d̄negare dec⁹. Nā d̄ rōne
bonitac⁹ est se cōicat velle oib⁹. coq̄ pbs. i. Eth.
dī. Bonū de q̄nto cōmuni⁹ de rāto diuini⁹. p̄
p̄terea teste xp̄o Lu. xj. ois q̄ q̄rit dēū iuenit. Etē
plū ad id ponit fm̄ dīctū Dyonisij li. dī. no. iij.
q̄ s̄c̄ si sol circūquaq̄ p̄ mōm emittit suos ra-
dios ad oia luc⁹ capacia fm̄. p̄portionē illūinan-
doz. sic de⁹ sp̄ cōicat radioz sue bonitac⁹. v̄l per
qua dia cōstītūt. Un̄ sic ad sole q̄s q̄ ap̄t oclōs
ip̄s⁹ luceb⁹. p̄mp̄tā ad clara visionē. n̄li aliunde
erpet hoim assit ip̄dimentū. sici p̄posito. Hinc
Amb. dī. De bonitate dei n̄ sufficio admirari. eo
q̄ tāta est q̄ p̄cōr⁹ penitēti ⁊ dēū q̄rēti n̄ pōt n̄
pc̄ere. Et sic p̄ter. S̄ Tercia rō dī clementis-
sime pietas. Numq̄ inē hoies maḡ est clementia
paenal pietat. sed nunq̄d maior est pietas ma-
ternal q̄ paenalis. R̄ndet pbs. viij. Eth. q̄ ma-
tres pl̄ diligēt filios ⁊ p̄ 2n̄s pl̄ cōpatiunt̄ eis
q̄ patres. tū q̄ v̄ ibidē pbs dīct̄ certiores sūne
de eis q̄ s̄c̄ seip̄os genuerūt. tū q̄ plus laboris
habuerūt matres circa filios q̄s p̄res. Nec. viij.
Eth. li. Sed videa⁹ qd̄ pietat. dī fecit q̄ v̄ ondē
rec suā pietate oimodā; assimilauit suā clementia
nō vniūtā p̄ierat̄ s̄z v̄triḡ. P̄io pietati p̄ne
dī. p̄s. Quo miseref p̄ filioz miseref ē dñs tī. sc.
Scđo assimilauit p̄ierat̄ maēne Lsa. xlir. Nun
qd̄ obliuisci p̄t m̄lier ifante suū v̄ n̄ miscreat̄ fi-
lio v̄teri sui. Et si illa oblitera fuerit; ego n̄ z̄. Re-
vera q̄ nunq̄d dei misericordiam dimitit etiā cuz
p̄tōes sum⁹ si queris n̄ dēclam⁹ eā. Quar-
tarō dī diuine p̄rietat̄. q̄ v̄ Grego. dī i collecta
ecclia canit̄; deo. p̄riū est miseri⁹ sp̄ p̄cere. iō
n̄ pōt negare q̄rētib⁹ misericordiam q̄nūq̄; in p̄senti
etiā cu flagellac⁹ ⁊ irat⁹. iūcta illō p̄s. Nūqd̄ ob-
liuiscat̄ miseri⁹ aut p̄tinebit̄ i ira sua mi. q. dī.
nō. T̄ Quīta rō dī experientie n̄re ifirmitat̄
Pro q̄ Notādū q̄ medic⁹ q̄cūq̄ p̄t scire ifirmi-
tat̄ alicui⁹ ⁊ q̄ ḡnes passiōes tripl̄r. P̄io p̄ so-
la rheorica scia⁹; legēdo. s. i. sc̄ptur⁹; ⁊ tal' medicus
mūn̄cōp̄at̄ ifirmo. Scđo p̄t scire p̄ scia⁹ p̄a-
cūca; i. s̄c̄ s̄c̄ ⁊ p̄ exercitatiōe z lōḡ circa tales ifir-
mos. et h̄m̄di medic⁹ maḡ ē misericord. q̄ i ml̄t̄
cōguit̄ ⁊ exp̄⁹ c̄xaminādo ḡuitat̄ tal' ifirmat̄
p̄ liḡ magni gemi⁹ ifirmo⁹ ⁊ moleste illorū.
Tercia p̄ scire p̄ experientia. i. corpe. p̄rio eo q̄ et
ip̄se medic⁹ passus ē aliquā ⁊ silē ifirmitat̄. ⁊ tal'
sumē misericord. ē ac ⁊ p̄pat̄ ifirmo. Sic sp̄ualie
de⁹ an̄ icarnatōe nouerat n̄ras miseriaſ ⁊ ifir-
mitates tūmō speculādo p̄ sapia⁹ i libro vite ce-
ne. p̄p̄ q̄d̄ tūc n̄ exhibebat nob̄ hoib⁹ tātā mis-
ericordia sed leuere p̄cōr̄es puniebat. vt p̄z i dī/
lūlio q̄n̄ p̄ p̄cō carnali oēs hoies ⁊ pecora ⁊ vo-
lantia deleuit. et sepe. p̄ uno p̄cō ml̄tos occidit.

vt p̄ p̄do latrā vīculi pem̄t p̄ leuitas. xxij. milia
hoim Ero. xxxij. Jē. p̄ sodomia submersit. v. ci/
uitates cū vill'suis ⁊ cū pueri et oib⁹. S̄z postq̄
de⁹ icarnat⁹ ē ⁊ i sc̄p̄o exq̄ ē n̄ras miseriaſ. sc̄z
famē. s̄c̄. fatigas. dolores ⁊ morte. tā hoib⁹ ma-
gis cōpassione ⁊ misericordia exhibet. Un̄ Heb. viij.
Nō h̄m̄ p̄tificē talē q̄ n̄ possit cōpati ifirmita-
tib⁹ n̄ris. didicit ei et his q̄ passus ē z̄. Secra-
rō dī fidelissime vitat̄. q̄ etq̄ ip̄e de⁹ ē fidelissim⁹
i oib⁹. p̄missis ⁊ vacillūn⁹. ⁊ ip̄e p̄misit misericordia
oib⁹ penitētib⁹. Ezech. xviii. ḡb oino ip̄lebit. amo
v̄t̄ xp̄s aic Math. xxiiij. celū ⁊ frā facili⁹ ēē trāsi
re q̄d̄ v̄ba xp̄i p̄terire. Proinde etiā si q̄s i extremis
vīte sue peniteat̄ v̄e. misericordia a deo p̄seq̄. q̄ ip̄e
p̄misit. id eoq̄ glo. sup Job. q̄. dī. De⁹ naēta miser-
icordia p̄t̄ est saluare p̄ clementia q̄s n̄ pōt salua-
re p̄ iusticiā. S̄z. p̄p̄ea n̄ debet bō differre p̄niaz
v̄l p̄uerionē suā ad extrema horā. q̄ dubiū ē an-
tūc vere peniteat̄. Un̄ Aug⁹. de pe. dis. viij. i p̄nci-
pio dī sic. Si q̄s positi⁹ i v̄ltia necessitate sue egri-
tudinis voluerit accipe p̄niaz ⁊ vadit h̄nc fate-
or vob̄ n̄ illi negā⁹ q̄d̄ petit. s̄z n̄ p̄sumim⁹ q̄ bñ
binc erit. p̄niaz dare possim⁹. securitatē v̄o da/
re n̄ possim⁹. nūqd̄ dico dānabit̄. s̄z nec dico sal-
uabit̄. vis ḡa dubio libari; age p̄niam dū san-
es. Nec ille. U Septia rō dī infinite maiest-
at̄ ⁊ magnitudo. Est em̄ reglā general' q̄ p̄/
cul ē a magnis cupiditas v̄tōis v̄ de Amb.
Quāto q̄ v̄tuola magnitudo p̄cellit. rāto. p̄/
nior ē ad indulgedū. Et p̄z ml̄tiplici exēplo. Pri-
mo i apib⁹. q̄ ret apū aculeū n̄ bñ nec se vindis-
cat d̄ apib⁹ offēdēb⁹. p̄p̄io suo aculeo v̄ de Am-
bro. i examerō. Scđo i brūt̄. aialib⁹. nā leo a ca/
tulo latrāte. puocat̄ n̄ se v̄dicat̄. p̄p̄ suā magni-
tudē ⁊ canis vilitat̄. s̄z cāis cū sit aial vile sta/
tim se de cane altero vindicat̄. Deniq̄ leo p̄c̄. p̄/
stratis. Un̄ Amb. in examerō dī. Lū a leone iua-
deris p̄sterne te coraz eo. Si aut̄ ab v̄rso: sede et
trāsier. Si ab aþro iaceas in frā ⁊ evades. Nec
z p̄la ibi. Tercio p̄ter i hoib⁹. q̄ viri magnitudo
ad indulgedū sūt faciles. qm̄ v̄ Seneca dī. ho/
nestū gen⁹ v̄dīcēt̄ est i gl̄cere. S̄z p̄rio v̄dem⁹ q̄
ml̄t̄es coq̄ sūt viliores ⁊ fragiles; sūt ad v̄dī/
cā faciles. Eccl. xv. Nō est ira sup irā mulieris.
Habem⁹ ḡ. p̄positū. S̄z qm̄ de⁹ est oipotēs ⁊ iſi-
nite maiestat̄ ⁊ magnitudo sc̄issime; iō n̄ras
inurias p̄uip̄dit̄. Et si recognoscim⁹ penitēdo
z p̄strām⁹ nos supplicādo; stat̄ remittit̄. p̄p̄ suā
maiestat̄ bonitat̄. Sap. xj. Misericordia om̄ dñe
qm̄ oia potēs ⁊ dissimulas petā hoim p̄p̄ peni-
tentia. Amb. li. de offi. De⁹ cū sit oipotēs sola sue
misericordia ligat̄ ⁊ vincit̄ pietat̄. O ḡtu bō recurre
ad dei misericordiam agendo penitētiam. ecce deuz
p̄mptum habes ad indulgentiam. X

Līra secunduz d̄ p̄uersorum hominū inē/
pitidine. Et quo dictum est in p̄cedenti articu-
lo q̄ deus est summe p̄nus ad misericordiam.
et quoniam videmus q̄ non omnes capiunt̄

Dominica. VI. post Penthe.

dei misericordiam; eoq; sunt indigni et inepti v'l'indi
spositi ad ea. Inq'redū est g' q'les hoies sūt inepti
et indigni ad dei misericordiam p'seqndā q' ad aia; a
pcō liberādā. Ad hec ex scriptura et docto; p' dictis
recollegendo notem⁹ q' p'cipue septē sunt tales.

Primi sūt despaci misericordiāz nō q'retes nec peccates. Nā ve Chrys. dī. Si sit q' inuocet. s. dei misericordiā; erit utiq; q' eraudiat. S; qm tales m'ci sūt q' nolūt petere vtpore despaci; ideo eoꝝ culpa est q' non dabif' eis; cu de⁹ p'at' eset et se oib' dare. vñ Eccl. xv. Nō exorauer' p' p'c'is suis antīq; gigantes. ideo nō est misere⁹ illis. Scđi sūt oblitinati deū nō timētes. Eccl. i. Qui sine timore est nō potit iustificari. Et ca. iii. Lor duꝫ male habebit i nouissimo. O g' q' male se bñt q' q'tidie deū offendere p' p'cā nō p'umescunt. Sed q' cumēt peccare misericordiāz recuperabūt. vt dī Bern. Ter cū sūt spe misericordie et venie peccates. Nā ve Ber. et Aug⁹. dicūt. Maledic⁹ ois q' peccat in spe venie. vñ Eccl. v. De ap'c'iatu pcōꝝ noli esse sine metu neqz adi'cias p'c'm super p'c'm et ne dicas misericordia dei mag⁹ est: m'lititudis pcōꝝ meoꝝ miserebit. misericordia ei et ira ab illo cito p'riat. Quar ti sūt imisericordes. vñ Jac. ii. Judiciū sine misericordia fier illi q' nō facit misericordiam. s. primo.

Quinti sūt p'sumētes et de se q'fidētes. Eccl. xv. Destruicti sūt q'fidētes sūt v'tuti et nō p'cepit de⁹ p' regrinatōi illoꝝ sed p'c'us'it eos. Lyra expoit hūc passū de sup'bis q' in se elati nō credēbat q' deus posset illos delere diluvio. Aug⁹. li. de li. arbi. dī. Nil tā indignuz reddit hoiem dei misericordia sicuti supbia. Nā illi de⁹ misericordiam suā oñd' q' supbi re nescit. Et sic patet. Sexti sūt sp'm'cti et cetera malicia offendētes. vñ Math. xii. Qui peccata uerit in sp'm'cti nō remittet ei: neqz in h' seculo neqz i fuso. Numi⁹ fm fratrē Angelū de Llaua. p'c'm in sp'm'cti p'rie dī qn q's p'c'it studio; se abi'cere a se v'l'remouere illd' q'd p'c'i electioꝝ poss' ipedire. Ecplū fm Lyra. Qn q's tāta malicia peccat q' nō vult vt de⁹ daret sibi gr' am ab' stinēdi a pcō vel penitēdi. sed abi'c'it oē illud q'd ipm retraheret a pcō. Et tale p'c'm dī irremissibile. h' est diff'cile remissibile. eo q' talem valde difficile est queri a pcō. si tñ quereret: misericordiāz p'seqref. Septimi sūt in ipenitēta finali dece dētes. tales q' p'c' misericordiāz dei p'seq sūt oino inesp'ti et idignissimi. q' p' morte nō est stat⁹ p'ni me ritorie nec misericordia sed iusticie: q' reddit vnicuiqz iuxta opa sua Mat. xv. O g' tu pcōꝝ age p'niāz si vis misericordiāz. O xpiane obserua et caue pdicta ne te indignuz facias dei misericordia et peas.

Lirca terciū de imēsa magnitudie misericordie di erga penitētas hoies vt null⁹ pcōꝝ habeat despare rare florādū est q' recolligēdo fm Fran. maro. et doc. alios. De⁹ misericordia septē mirabilib⁹ mi seratōis modis et signis p'bat q' nullū pcōꝝ p' nitere volente repellit. s; misericordiāz oī penitēti exhibet. p'f' nos carissimi m'ci debē⁹ dei mis

sericordiā laudare: amare et gr'as p'ea agere ip̄ deo. Primū signū mirabile. q' de⁹ penitēti remittit p'cā guissima. Nā cu p'c'm morte'sit' q' iſtati infinite vt p'bat Anf. li. Cur de⁹ h' oī. eoꝝ mūd' nō potuit satisfacere p' vñco mortali pcō. Ade. s; oportuit ipm deū icarnari et sic p' passio nē ac morte satisfacere. Ideoꝝ est valde mirabile q' penitēti hoī de⁹ ex infinita misericordia remittit p'cā mortalita; p'f' q' dī m'ci debē⁹ deo g'iani.

Secundū signū. q' remittit penitēti p'cā m'ltiplia. q' etiā s; q' p'c'is suis tot p'cā q' se arene maris. pluia; stille. stelle. celi: oīa de⁹ v' penitēti remittit ex misericordia. Ezech. xvij. Si ipi⁹ egerit penitēti ab oib' p'c'is suis: oīm uni. ei⁹ q' opat' en' re cor. Terciū. q' remittit q'c'is'cūz re'fato sp' subseqnē p'nia. Hiero. dī. p'c'is glo. i. q'c'is'cūz i'finitus delinqnti s; quererat ad p'niāz p'cā donant. Nec ibi. O q'nta hec dī mia. Quartū q' remittit oīa q'ntūcūz fuerint diu'fna. nā enā s; a p'ncipio m'di v'sq' nūc q's vir'is et oīa mala demonū z boim ip'se p' se feciſſi. et iō nūc penitēti misericordiāz p'seqref. vñ Ber. et cōcordie Lbry. in trac. dī. p'ncipio dī. Neqz criminis q'nticis nec enor' miras maloz n' cēpoꝝ diu'fitas excludit aiz a misericordia dī s; quererat volūras. Quintū. q' remittit tot et rāta et p'petua tormenta cu pena mōdica. Nā cu pcō mortali debet pena isternal q' est acerbissima iproportionabilis sup' oēs p'as m'di vt de Aug⁹. et cu h' ē p'petua. et tñ de⁹ penitēti cōmutat i pena t'galē s'z isti⁹ mūdī vel purgatorij q' ē q'si gutta p'ua resp'ctu mar'. Nōne m'rabil' p'cas eset s; tu d'mererer' cōbustionē aut crurifragia et decollationē fm iusticie. et tñ tibi remitteret al' pena. p' capillo vno tuo extrahendo. sic ē adhuc pl' i p'posito. Sextū signū mirabile. s. misericordia dei est q' nō solū remittit debita; etiā tribuit penitēti mūera et p'c'osissima. s. gr'az p'nti et gl'az i fuso q' exceedit oīa creata. Sepi mū. q' nō solū dat mūera rāta et talia. s; exposu' it leipm de⁹ ad cruc' supplicia vt p' ei⁹ merita fieri penitēti idulgentia et sic p' ei⁹ vulnera effueret nob' misericordia. Aug⁹. Nelcibā q'ntz amaret me de⁹ nūlī. p' me moreret de⁹ me⁹. Ber. Patz or chanū cordis p' foramia corporis: p' hec parent v' scera misericordia dei nři. O g'bo reco'g'se tāta dei misericordiā et age p'niāz. Ama deus q' tāta p'ciate tibi misericordia q' esest dign' dānari. O fidel' oīa forsitan times q' de⁹ te nō amaret coꝝ plen' fueris m'le p'uersis cogitatōib⁹ et affectib⁹: vide q' vulnera est xp's in lase et corde vt sanguis et effluens erinde tibi misericordiāz penitēti manifestet. Jē si times de p'c'is orio: ecce xp's. p' te felle ē satiat⁹. Si dī p'c'is opeꝝ: ecce xp's māib⁹ et pedib⁹ ē p'forat⁹. si dī p'c'is s'liūi: ecce xp's i oib' s'liūi. p' te satisfacte. Si dī m'lititudine pcōꝝ et magnitudie et diu'fitate: ecce xp's et sanguis inu'erabilib⁹ gut' emanātē dī capite et oib' mēbr' effudit vt tibi p'c'itē det

Sermo

misericordia. Nam ut Berni dicit. Quid petis huius mundi
spondet et mima gutta sanguis Christi dei. Noli ergo
desipere sed age puerum. quod ut dicit apostolus Rom. viii.
Ubi abudauit delictum suum gabudabit et gratia.

Pro tempore finali multa possent adduci. sed sum
ficiat breviter de sancto Euphano mago ex eius legendis pferre. quod cum a puericia pessimum foret ma
gus et a septimo anno sue etatis a pentito redolatus
diabolo puerus multos efficiebat. Accidit autem ut
secunda Justina et ego a quadam viro Ecladio cōcupise
ret et Euphanus primū polliceretur si posset eam ieiunio
omōe ieiunare. Aduocauit ille diabolus et misericordia
ad secundam virginem. sed illa signum crucis se munivit et di
abo non efficeret valuit sed fugit. Tercius misericordia
um diabolus fortior est. similius ille fugit confusus.
tertius tamen misericordia. et ille confusus fugit. Postmodum
misericordia demonum quod in specie ieiunis pulcerri
misericordia transfigurauit et in thalamum iegrediebatur et
impudenter ea repetiebat. sed signum crucis fugae est. Tunc
diabolus permittente deo signum febres magas in
tulit. et plures greges armamentorum ac hoies illi qui
tacit peste occidit. Predicavit etiam et idola quod nisi Ju
stina sentiret coniugio illius Ecladii: ciuitas illa
Antiochiae morbo paret. et sic se prebeat ciuitas
mortalitati subiacuit. sed et ego imutabilis permanens
tandem vultu diabolo per oia victus: Euphanus dicit.
Dic mihi in quod est virtus huius puerelle ut ipsa vincat
omnes vos. Qui demodo. Non possum tibi dicere nisi
iure mihi quod non discedas a me. et iste iurauit. De
mon secundo dicit. Puella illa signum crucifixi edidit
et statim defecit. Euphanus dicit. Ergo crucifixus
est maior est te. Be ille; etiam maior est tu quam omnes.
et nos et tu quod habemus decipimus traditorum inerti
guibili cruciados. Tunc Euphanus. Ergo ego de
deo queri ad crucifixum ne tamquam pena incurram. Et
sic querens est. et venit ad episcopum et narravit oia ac
baptismum petiit. Et post tamquam peccata mala tamquam
gratias querens acquiuit a deo bono propter tamen scitatem
sicut ut in episcopum eligere et clarum miraculum aco
perit scitatem una cum sancta virginem Clara martyrem co
ronam gloriose est assecutus. Ecce ergo dei misericordia magis.
O Iesu bone te laudamus per misericordiam tuam et ro
gamus de nobis tecum.

Dicitur eadem sermone tertium de misericordia puerorum
hic scribere quod alibi plus locum habebit et gruenit. et per
sertitur quod hec dicitur sepe cadit sub aliquo festo oc
currenti. s. sancti Bonaventure et aliis. de quibus p
tunc oportet predicare et dominicam relinqueremus.

Dicitur eadem sermone ultimum secundum de misericordia humana
misericordia; formositate ac gratiositate apud deum.

Divisio catonis Je

e sus discipulus ait illis. Misericordia super
turbam Mar. viij. et in euangelio hodierno
Christus dominus volens ostendere suam caritatem et pietatem
erga homines misericordia et mirabilis paucis turbam

XV

boim se sequentibus; ad significandum quod p
scit aias boim et hoc salutis in plenti p graz; ac ta
de et hoc eterno. s. visiois diuine in fufo p graz. Num
rū ergo aia multo preciosior est quam corporeum; multo magis
misericordia et pietatis aia quam corporis. et etiam vultus nos
plus misereri aic quam corporis. Unde p spiritu sancto dicit
Eccl. xxx. Misericordia aie tue places deo et tene. et
congrega cor tuum in scientia eius. Nec ibi. Quod ponit
pot p alio themate huius sermonis. et secundum Lyra et
ponit sic. misericordia aie tue. s. a malo habet; a pietate p
cauedo. ut sis places deo. s. aia preciosa. et cotine
pseverando. et congrega cor tuum in scientia eius. Hoc enim
sus extiores diligenter custodi ne p eos aliquid int
ret quod corrumperet scientiam aie. Unde Christus dominus vestre
dat aias boim preciosas in aspectu sui dicit. Mi
serere sup turbam. et fecit miraculum ut patet in euangeli
o. Itaque in plenti sermone de aia humana p
ter ea quod dicta sunt in predicto domini declarari li
beatissima mysteria.

Primum de eius excelsa preciositate.

Secundum de pulcherrime formositate.

Tertium de pacemque gratiositate.

Ad idem applicando de sanctis postponit thema Pre
ciosa in conspectu domini mors sanctorum eius. p. xv. Nam
huius mors sanctorum preciosa deo. tamen quod aie eorum sunt precio
sissime. tamen quod precioso sanguine Christi redempti. tamen quia
sancti in morte libi mercantur preciosissima bona celeste.

A circa primū de preciositate aie humana. (Ita.
ne quod est utrum aia humana preciosa sit quam ois corporaliter crea
ta. Numquid ergo aie preciositate multum
utile est. quod ut pbs. i. de aia deo. cognitio aie vita
est ad oem virtute. marie habet confort nob ad inflatus
mundo in dei dilectione. quod quanto magis agnoscimus quod de
bundit nos dilexit intentum quod super oem creaturam
corporaliter fecit nos in anima preciosiores et digniores.
ratio plus deum reamare volumus p ratio dono di
lectionis. Nam ut Ambro. de officiis dicit. Nil tamquam
preciosum est humana affectibus quam diligere se diligen
te. Ad questionem ergo respondet p conclusionem quod secundum aia
humana proportionabiliter preciosa est facta p oī
corporaliter crea. Et hec conclusio probatur triplici via.

Primo via autoritatum.

Secundo via exemplo.

Primo patet via autoritatum. Nam expissa est au
toritas Christi summi dei dicentes Matth. xvi. Quid
potest homini si universum mundum lucret. aut quod dabit homo co
mutationem p anima sua. q. d. nullum potest dare. ergo
animam esse probatur p preciosissima que nullo alio p
cio potest commutari. Ad idem est autoritas do
ctorum secundum plurima. Aug. en. sup Gen. li. viij. dicit.
Animam omnem corporalem creaturam dignitatem natu
re pcellit. Idem de ciui. dei li. viij. De corpori pfect
animae natura quicunque. Idem de li. arbi. li. i. cap.
xvij. Rationali mente nihil est persistans nisi deus.
Iudez li. lxix. questione dicit. Omnis anima
oī corpore melior est. Melius enim est oī quod vivificat

Dominica.VI. post Penthe.

¶ qd viuificat. Exempli ḡra. In visibilibus videtis
mus q̄ melior est sol et celum que per influentias
vivificant placas terre et herbas q̄ sunt ipse herbae.
Item artifex melior est suo instrumento et ar-
tificato. si faber melior escuri et cytharista q̄
cythara. Sic aia organa in corpe et vivificant meli-
or est corpe. Itē Libry. de lapili mudi dicit. q̄ sic
celum p̄ciosi est terra. sic aia omni corpe p̄ciosior et
pulchrior. Itē Ber. Tōr mūd̄ corpe vnius
aie p̄cio eparinō pōr. Ex oīb̄ istis patet q̄ aia ē
summa p̄cio et q̄ p̄ciosus stultissimus hō ē q̄ quisque
dit ea et p̄dit. Sc̄do oñdis p̄ rōes p̄ciosi-
tas aie. Et priarō dī diuine p̄letois. Est enim re-
gula generali et ponit. vi. thopīc. q̄ vnuq̄d̄ q̄n-
to est melioratio et p̄eligibilis et amabilis. Is qm̄
de q̄ nouit oia in pondere et mēsura ifallibilis p̄e-
ligit et p̄diligit aia rationalem p̄ oīb̄ corporalib⁹ cre-
aturi ut habiteret ea specialius. i.e. q̄ grām p̄ p̄sentis et
q̄ glāz p̄petua in futuro. iuxta illud Prover. viij.
Delicie me esse cū filiis hominum. Preeligit etiam
ei amicitiā. vñ Gāp. viij. In aias sc̄cas se trans-
fert p̄phetas et amicos dei p̄stituit. q̄ aia ē p̄cio-
sissima. Sc̄da rō dī chare redēpcōis. Nā qm̄
to aliqd cariori p̄cio extimak̄ dignū rāto est p̄cio
suis. Exempli ḡra. Argentū cari et extimak̄ q̄
plūbūm et aurii adhuc cari q̄ argenti. q̄ ē p̄cio-
suis. Sc̄a aia būana redēpta estimo p̄cio. i. Pe-
j. Nō corruptibiliu auro v̄l' argento et p̄cio sā-
guine dñi nři iceli p̄ redēpti est. Itē. i. Lbo. vij.
Empri est p̄cio maḡ glātate et portate deus in
corpe vi. Seq̄ q̄ aia sit sup̄ oia corpora p̄
ciolissima. q̄ p̄ toto mūdo corpe p̄ter homies
ips dñs suū sanguinē nō dedidit; i redēptō. vñ
Ber. i meditationū li. c. iiij. dī sic. Sublimus est
aie p̄ciū. s. p̄ toto mūdo corpe. q̄ nō nisi p̄ciū san-
guine redimī potuit. Quā ḡ mutatōz dabis p̄
aia tua tu q̄ p̄ nibilo das illā. hec Ber. Ue ḡpec-
tatori q̄ ere p̄ciū vēdit aia suā diabolo. Tercia
rō dī 2digne satiſfactiōis. q̄ p̄ vnuco p̄ctō aie q̄
fuit p̄clitata totū mūdū nō potuit 2digne satiſ-
facere s̄z optuit deum icarnari: et sua passiōe ac
mortē satiſfacere fīm Ansel. ut sic esset infiniti meri-
ti q̄ possit p̄ aia exoluere. L Hinc Ber. li. me-
ditationū. c. iiij. dī. Dei filiū cū esset in sinu p̄tis a
regalib⁹ sedib⁹ deſcedit ut aia libaret et p̄tate dī
aboli. quā cū vidiss p̄ctō p̄ funib⁹ iā illaqātā de
monib⁹ traditā. ne mortē p̄petua dānaret fleuit
sup̄ illā q̄ anteā flere nesciebat. nec solū fleuit: s̄z
etia se occidere pm̄lit. Et itē dī. Agscehō q̄ no-
bilis est aia tua: q̄ p̄ tūa fuerit. ei p̄ctō p̄ vulne-
ra. p̄ q̄b̄ necesse fuit deū vulnerari. si em̄ hec vul-
nera nō fuissent ad mortē sempitēnā nūq̄ p̄ eo-
rū remedio ips deī filiū moreret. Noli q̄ vilipen-
dere aia tuā p̄ q̄b̄ deī rāta sustulit. Sicut em̄
ip̄ lachryma p̄ teat et tu fūdas p̄ tuis p̄ctis. Fu-
dit et sanguinē suū p̄ te funde et tu p̄eo tuū cor-
poris afflictōe. Ip̄se aia suā posuit p̄ te pone et
tu tuā p̄ eo. quā si sel' p̄ mortē p̄ xpo ponere nō po-

tes saltē mitiori qdā et lōgiori martyrio te expos-
ne. hec Ber. Tercio ondit p̄ exēpla. Et primo
hēm̄ exēplū ex sc̄ptura. q̄ p̄t legit Ben. i. crē-
do de alias creaſas: tūm̄ dixit et facta sūt. Sc̄d̄
creauit aia būana tota trinitas q̄s altiori cosi-
lio vteret dirit. Faciam̄ boīez ad imaginē et sil-
itudinē nrāz ut sic ondereſ mai⁹ p̄ ceteri creatur̄
facere. Itē q̄ vltimo oīm̄ fecit de⁹ aia būanam
ad significādū q̄ oia facta sunt alia p̄p̄ boīem:
ut etiā doc̄z mḡ in. ii. di. i. q̄ oia facta sunt ad
seruēdū homi. et hō ut fūiret deo. Sc̄d̄ qm̄ finis
est melior ordīas i finē. ut dīc p̄bs. ii. thopīc. hō
autē finis p̄fētū oia facta sunt. ḡrē. Sc̄d̄
exēplū habem⁹ i nīfī corpīs statūr et nobilitate
p̄cipua. Nā nobiliori corpī debet nobilior om̄ia
q̄r̄ marcia et forma debet ēē. p̄portionata. q̄d aia
Sc̄d̄ corp̄būanū licet sit de frā factū tū ē sup̄ oia
corpa nobilitatū. q̄r̄ ē erētē statūr. et bīm̄ doc̄
ad significādū q̄ cu aia ad celestē būanidētē ḡlī-
ficatōz p̄petua sup̄ oia etiā celestia corpora ḡlos-
sius fulgēs i futuro ē ordinatū. ḡlēq̄ p̄ aia sit
nobilissima. Terciū exēplū habem⁹ i cercu-
ra p̄cplāda. Nā videm⁹ q̄ de⁹ creaturas sic or-
dinavit q̄ illa q̄ sunt vītiora statūt̄ iser̄. ut p̄t
de terra. ea autē q̄ sunt meliora et p̄ciosiora sup̄
ut p̄t dī celo. et de emp̄reō q̄d ē nobilissimū ac
sup̄mū. Sed q̄ aia creaſas ad sup̄mū celū sit
emp̄reō p̄petuo ihabitādū et nō in bī mūdo nū
ad tps. ḡrē. Ad idē p̄cplātes nouim⁹ fīm̄ sc̄ptu-
ras q̄ angelī boni et malos et cōcertatē laborat̄. p̄ habēda aia būana sup̄ om̄ia
alia bona mūdi. ḡhabet p̄positū. D

Līca secūdū de pulchritudine formosa aie rati-
onal. Inqrendū ē quō possit oīndi q̄ aia būana
sit creatura mirabilē formosissima. Ad qd̄ nos
tandū fīm̄ doc̄. q̄ anima rational. p̄baſ et sem̄i
re pulchritudis sup̄ om̄ne aliam creaturā qm̄
cū p̄ pulcērimā citra angelos. Et hoc et triū p̄
cipue ostendit. Primo ex doctoꝝ p̄ dictamine.
Quid em̄ dicat doctores de anīc pulchritudine ad
uertamus. Nam p̄mus Augustin⁹ li. de cogni-
tione vere vice dicit sic. Angelos cētēs sole splen-
didiores esse sc̄iam⁹. Nam sol est minister mun-
di: angelī autē p̄cplā dei. quāntū ergo differt ī
plūm̄ dei a seruo mūdi: tanto differt claritas an-
gelōz a claritate solis. Et sicut luna stellas et
luna ī claritate p̄cellit. sic quilib⁹ superior ordo
angelorū ī inferiorē gloria dignitate et claritate p̄
cellere credit. Subdit. Anias quoq̄ beatas lō-
ge sole lucidiores angelis beatitudine et clarita-
te coequādas nō dubitamus. Logitem⁹ itaq̄
animā (inquit) splendida lucez; cuius minima
sc̄nilla vincit sole. Nec libro codē. Unde pat̄
mirā pulchritudo aie. Secūdū doctoꝝ Libr̄
lost. libro de lapsi mūdi dicit sic. Quantū celū
terra pulchri⁹: tanto aie pulchritudo om̄ne for-
mā q̄uis pulcērimi corporis sup̄at. Si fieri pos-
set ut corporalib⁹ oculū aie pulchritudinē viderem⁹:

nōne deridet oīa hec q̄ ex terrena substātia de
cora esse vident̄. Hec ille. Terc⁹ doctor Hugo d̄ arra aie d̄ sic. O si te ipsam ania videres. si
pulcritudine tuā aduerteres; nūnq̄ alia creaſaz
q̄ ipsam maḡ amares. Hec ille. Et sic patet.
Ego oīd pulcritudo aie erōne. q̄ cer-
tissimū est q̄ de⁹ sup oīa idicibilē ē pulcrrim⁹.
S; q; Aug⁹ sup Job. ser. xxxij. dt. Siē de⁹ cor-
ponis ē anim⁹; ita de⁹ aie est de⁹. Sequit̄ q̄ aia
sum pulcra est et deo inhibit̄ ī ipa. q̄ h̄z pulcri-
tudine q̄ dāmō ē formē ipsi deo. Un̄ Hugo sup
Jerar. ange. ca. ii. dt. Pulcritudo diuina d̄ for-
mifica. q̄ sibi cōformat quersos ad se ut pulcri-
fici amates pulcritudine diuinas. Hec ille. Et sic
patet q̄ aia sc̄a pulc̄r. est sup mille soles et ce-
los empyreos. Tercio oīd et cōplo et silitudie
Quia videm⁹ q̄ magni reges pulcrrima habi-
tacula sibi volit et pulcras sp̄sas. q̄nto magis
summa maiestas de⁹ fcc̄ aīas pulcrrimas p̄ suo
cōplo et h̄taclo; quā etiā tanq̄ sponsas sibi elegit
castissimā et pulcrrime decoratā. Itē videm⁹ q̄
oīa pulcritudo corporis ē ab aia q̄ si m̄gnerit ca-
dauer hoīrescit et q̄ntuq̄ pulcra mēbra illa se
pelire festinat̄. Sequit̄ q̄ aia sic pulcrrima q̄
de pulcritudine corporis. Deniq̄ videm⁹ ī mūdo
q̄ q̄nto altior est creaſa rāto ē purior et pulc̄r.
sicq̄ purior est et clarior fra. et aer plus q̄nq̄. et
ignis aere. et sidera ac sol pl̄ q̄ ignis. vltio pul-
crrim⁹ est celū empyreū. Sed p̄ciosior et excelle-
tor est aia p̄ his oīs et est ad silitudinē dei facia-
sī et angeli. Sed p̄ h̄z aia praua p̄cō deturpata
vnḡ horribilē est ad silitudinē diaboli. Siē de⁹
Eēplū bēm⁹ in li. apū. et etiā scrib̄k libro q̄
di Speculū ex cōplo. q̄ miles qdā theuroniē p̄
prā vrore relata iūit ad alienā et adulteravit.
indeq̄ redies vīsus est ab vrore et familia q̄si de-
mon esset sic ī facie deturpat⁹. Un̄ oīs p̄ timore
exclamauerūt q̄si a 2specu d̄mōis. sup q̄ ille cō-
fusus et suū p̄ctū sc̄ies p̄perare cepit ad eccliaz
et 2fessus formā faciei p̄priā recipet. Lūq̄ in iti-
nere obuiass̄ vac̄ et p̄cudib⁹ ad pascua p̄cedē-
tib⁹ mor ille diros dedere mugit⁹ et q̄si minaci-
fūlū p̄territe q̄z q̄ p̄nt diffugit̄. idē pastores
et quib⁹ boies fecerit. Accessit ad speculū; vidēt̄ q̄
borrēdā facie suā pl̄ primuit. Sacerdos aut̄ in
ostio ecclie horas dices: mor ut illū vidit signa/
vit se. et curres in eccliam ostiū p̄ le clausit. Tūc
miles p̄sternens se an̄ forez ecclie cū lachrymis
cepit illū rogare ut audiret 2fessione. et exposuit
q̄ p̄ p̄ctō h̄z sibi accidisset. Sacerdos ḡllū audi-
vit. et si rectuta est illi. p̄pria facies. In q̄ etrem/
p̄tate q̄ aia deturpat⁹ p̄ p̄ctū q̄si esset diabolica.
S; p̄ p̄nia; effici q̄si angelica. Chrys. li. d la
psu m̄di. facilis in q̄ nob̄ redit⁹ esse pot. et p̄uo
laborare recuperare possum⁹ oīe aie de⁹. Dū em̄ aia
spem fufoz et amore dei 2cepit statim redit aia
ad suā pulcritudinē. Hec ille. O ḡ dei misericordia q̄

sic nos p̄ie restaurat. Exēplū etiā ī carbone extin-
cto q̄ licet sit turpis: n̄ si applicet igni pulcrescit

S; Lirca tertiu de aie (z splēdet sup aux.
gratiositate p̄accepta ap̄d deū. Exq̄ nouim⁹ q̄
nō oīs anīlunt eq̄lit̄ p̄ciose; nec decor oīm aīas/
rū q̄ est deo ḡt⁹ et accept⁹ sed fm̄ plus vel min⁹
put aia q̄nq̄ plus ē ornata seūtate Jocirco q̄
stio h̄ occurrit Quales aīas reputant ap̄d deū p̄/
ciosiores et pulcritudine maḡ ḡte. Ad hec r̄ndet̄
recolligēdō fm̄ doctores q̄ precipue ser genera-
aīas sunt p̄ cerer̄ p̄ciosiores et p̄grate. Primū
gen⁹ est fide vera deū ē gl̄centū. Unde Chrys. dt.
q̄ sine vere fidei cognitione oīs h̄o pec̄ reputat̄.
Et Aug⁹ sup Job. ser. iii. Nō distat h̄o a pecore
nisi intellectu. Et idē li. de sp̄scō dt. Creatā est
aia magna a maḡdeo: eo magna q̄ capax ē ceter/
noz. Hec ille. Scđm gen⁹ ē puritate vite eni-
tentū. Un̄ Chrys. dt. Ap̄d deū melior est vn̄ius
stus q̄z tot⁹ mūdus p̄cōrib⁹ plen⁹. Et sic patet.

Terciu est caritate dei gratuita ardētū. Un̄
Berū. in sc̄a p̄e epl̄z co. lxxij. dicit q̄ p̄cium
aīab̄ caritas facit. ḡ habet p̄positū. Quartus
est būilitate se deūcētū. Un̄ Berū. sup Lantica
Nigra suz sed formosa: ait. Sponsa dei. felix in
q̄ nigredo q̄ mēt̄ cādorē parit̄ his nigr̄ q̄s aut̄
būilitas p̄ne aur̄ caritat̄ zelus tanq̄ solis est̄
decolorassi videt̄. Hec ibi sermōe. xxij. Quin
tū est castitate sc̄a p̄pōlētū. Un̄ Sap. viii. O q̄z
pulcra est casta generatio z̄c̄. Ultimū gen⁹ est̄
x̄tūtib⁹ p̄fulgētū ut sunt obediētia pauperas si;
ue mūdi z̄c̄p̄; patientia; iusticia. et sic de alijs.
Un̄ Aug⁹. li. viij. ca. vi. de tri. dt. q̄ iusticia ē pul-
critudo animi q̄ plēriq̄ boies pulcra sunt enā q̄
corpe deformes sunt. Hec ille. Et accipit iustici/
am generalr̄. p̄ oī x̄ture q̄bo ania decorāt tanq̄
coronis rosaz liliū et alioz florū ac gēmaz et las-
pidū p̄ciosoz. V Exēplū legif̄ li. q̄ d̄ Spe-
culū ex cōplo. dīs. iii. ca. xxiij. q̄ cū qdā sub sc̄o p̄re
Roberto frā sp̄ualis indeclinabili studio vnu-
ose virisser; dū instaret hora q̄ de⁹ ipm ad celum
p̄ mortē vocaret: abbas monasterij in somnq̄s
vidit duos pulcrrimos iūuenes vultu et habi-
tu relucētes q̄ q̄si lilia rosas et violas ac diversi
gener flores in choro copiose spargebant: ita ut
pauimentū oī p̄ctū ac varijs colorib⁹ venusta-
tū esse videref. Quo viso mirat̄ est et dicit. Quid
vob̄ visum est o boni iūuenes ē 2fluctudinē nr̄i
ordinis hm̄oi nouitētē iducere. Illi. s. angeli di-
xerūt. Noli ista mirari q̄ modo in choro isto ce-
lebrabit noua festiuitas d̄ cuiusdā fratr̄ aia de
cuius solēnitate gaudebūt angeli et deo hymnū
dicent. Ecce ḡinfirmari⁹ pulsare cepit vi fratres
conuenirent ad transitū illius anic̄. excitatusq̄
abbas cū fratrib⁹ accurrit̄s cōuenierūt illuc. et
cum magna deuotioē aīas illā deo cōmēdauit:
quam angeli ī celum deduxerūt cum gaudio
p̄petua corona laureatoz. Rogemus ergo doz
minum z̄c̄.